

Jaarverslag van de Raad aan het Europees Parlement over de voornaamste aspecten en fundamentele keuzen van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) in 2009

Resolutie van het Europees Parlement van 11 mei 2011 over het jaarverslag van de Raad aan het Europees Parlement over de voornaamste aspecten en fundamentele keuzen van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) in 2009, aan het Parlement gepresenteerd overeenkomstig deel II, sub G, punt 43 van het Interinstitutioneel Akkoord van 17 mei 2006 (2010/2124(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien het jaarverslag van de Raad aan het Europees Parlement over de voornaamste aspecten en fundamentele keuzen van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) in 2009, aan het Parlement gepresenteerd overeenkomstig deel II, sub G, punt 43, van het Interinstitutioneel Akkoord van 17 mei 2006¹,
- gelet op bovenvermeld Interinstitutioneel Akkoord van 17 mei 2006 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie betreffende de begrotingsdiscipline en een goed financieel beheer,
- onder verwijzing naar zijn resoluties van 19 februari 2009² en 10 maart 2010³, over de GBVB-jaarverslagen voor respectievelijk 2007 en 2008,
- onder verwijzing naar zijn standpunt van 8 juli 2010⁴ over de Europese dienst voor extern optreden,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 11 november 2010 over versterking van de OVSE - Rol van de Europese Unie⁵,
- gezien de verklaring van de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid (VV/HV) over politieke verantwoordingsplicht⁶,
- gezien de verklaring die de hoge vertegenwoordiger op 8 juli 2010 in de plenaire vergadering van het Europees Parlement heeft afgelegd over de inrichting van het centraal bestuur van de Europese dienst voor extern optreden (EDEO)⁷,
- gezien de conclusies van de Europese Raad van 16 september 2010 betreffende de externe betrekkingen van de EU,

¹ PB C 139 van 14.6.2006, blz. 1.

² PB C 76 E van 25.3.2010, blz. 54.

³ PB C 349 E van 22.12.2010, blz. 51.

⁴ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0280.

⁵ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0399.

⁶ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0280, tweede bijlage.

⁷ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0280, tweede bijlage.

- gelet op artikel 119, lid 1, van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie buitenlandse zaken en het advies van de Begrotingscommissie (A7-0168/2011),
- A. overwegende dat de EU haar doelstellingen op het gebied van buitenlands beleid verder dient uit te werken en haar waarden en belangen wereldwijd dient uit te dragen met als overkoepelende doelstelling een bijdrage te leveren aan vrede, veiligheid, solidariteit, conflictpreventie, de bevordering van democratie, de bescherming van de mensenrechten, gendergelijkheid, de eerbiediging van het internationaal recht, ondersteuning van internationale instellingen, doeltreffend multilateralisme en wederzijds respect tussen staten, duurzame ontwikkeling, vrije en eerlijke handel en de uitbanning van armoede,
 - B. overwegende dat de tenuitvoerlegging van het Verdrag van Lissabon een nieuwe dimensie toevoegt aan het externe optreden van de Unie en een grote rol zal spelen bij de versterking van de samenhang, consistentie en effectiviteit van het buitenlands beleid en, in bredere zin, het externe optreden van de EU,
 - C. overwegende dat het Verdrag van Lissabon een nieuwe impuls geeft aan het buitenlands beleid van de EU, met name door institutionele en operationele instrumenten te verschaffen die haar in staat kunnen stellen om een internationale rol op zich te nemen die aansluit bij haar prominente economische positie en haar ambities, en om zichzelf zodanig te organiseren dat zij een doeltreffende wereldspeler kan zijn die in staat is te delen in de verantwoordelijkheid voor de wereldwijde veiligheid en het voortouw te nemen bij het formuleren van gemeenschappelijke antwoorden op gemeenschappelijke uitdagingen,
 - D. overwegende dat dit nieuwe momentum in het externe optreden van de Unie tevens vereist dat de EU strategischer te werk gaat om haar invloed op internationaal niveau te doen gelden; overwegende dat het vermogen van de EU om de internationale orde te beïnvloeden niet alleen afhangt van de samenhang tussen haar beleid, actoren en instellingen, maar ook van een werkelijk strategische visie op het buitenlands beleid van de EU, die alle lidstaten op één lijn moet brengen wat betreft de prioriteiten en doelstellingen teneinde in de internationale arena te spreken met één krachtige stem; overwegende dat het buitenlands beleid van de EU moet worden voorzien van de nodige middelen en instrumenten om de Unie in staat te stellen doeltreffend en consistent op te treden op het wereldtoneel,
 - E. overwegende dat zich momenteel een ingrijpende transformatie van de huidige internationale orde voltrekt, waarbij nieuwe uitdagingen en nieuwe machtsstructuren ontstaan die de EU ertoe dwingen zich actiever op te stellen in haar betrekkingen met bestaande en opkomende mogendheden en niet-overheidsactoren, evenals met bilaterale en multilaterale partners en instellingen, teneinde aan te sturen op effectieve oplossingen voor problemen die zowel Europese burgers als de wereld in haar geheel treffen en die van invloed kunnen zijn op de mondiale veiligheid,
 - F. overwegende dat het nieuwe momentum ook moet leiden tot de definiëring van een nieuw paradigma voor de strategische partnerschappen van de EU, zowel de nieuwe als de oude, en overwegende dat dit paradigma gebaseerd moet zijn op gedeelde universele waarden zoals het streven naar democratie, eerbiediging van de mensenrechten, fundamentele vrijheden, de rechtsstaat en het internationaal recht, alsook op wederzijdse voordelen, belangen en een gemeenschappelijke visie op mondiale veiligheid,

- G. overwegende dat het van essentieel belang is dat parlementair toezicht wordt uitgeoefend op het buitenlands beleid van de EU opdat het extern optreden van de Unie door haar burgers wordt begrepen en gesteund; overwegende dat toezicht de legitimiteit van dit optreden versterkt; overwegende dat het Europees Parlement en de nationale parlementen samen dienen te bepalen hoe binnen de Unie een efficiënte en regelmatige samenwerking tussen de verschillende parlementen kan worden georganiseerd en gestimuleerd, in overeenstemming met de artikelen 9 en 10 van Protocol 1 bij het Verdrag van Lissabon,

Het jaarverslag 2009 van de Raad over het GBVB

1. verwelkomt het jaarverslag van de Raad en prijst de transparante, thematische structuur ervan, die een helder overzicht biedt van beleidsmaatregelen en acties op het gebied van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid; verwelkomt tevens de ambitie van de Raad meer nadruk en aandacht te geven aan de regionale context van conflicten en geschillen; betreurt evenwel dat in het verslag niet wordt aangegeven hoe deze conflicten en geschillen mogelijk kunnen worden opgelost;
2. roept de Raad op de reikwijdte van het GBVB-jaarverslag niet te beperken tot louter een beschrijving van activiteiten in het kader van het GBVB, maar het verslag tot een beleids- en oplossingsgericht instrument te maken; is van mening dat het verslag meer dient te bieden dan een opsomming van gebeurtenissen en ontwikkelingen per land en dat tevens aandacht moet worden besteed aan de kwestie van de doelmatigheid van het buitenlands beleid van de EU en aan de middelen die nodig zijn om de doelstellingen van het Europese externe optreden te verwezenlijken; dringt er bij de Raad op aan in het verslag tevens een evaluatie op te nemen van de coördinatie en coherentie tussen het GBVB en het overige externe beleid van de Unie, evenals strategische en organisatorische aanbevelingen voor de toekomst op basis van de evaluatie van GBVB-optredens;
3. is van mening dat de jaarlijkse rapportage over het GBVB gebaseerd moet zijn op het nieuwe door het Verdrag van Lissabon gecreëerde institutionele kader en moet dienen als instrument voor een versterkte interinstitutionele dialoog, in het bijzonder door de tenuitvoerlegging van een strategie voor het buitenlands beleid van de EU te bespreken, de effectiviteit ervan te evalueren en uiteen te zetten in welke richting zij zich zou moeten ontwikkelen;

Handhaving van het Verdrag van Lissabon

4. herhaalt zijn standpunt dat voor het buitenlands beleid van de Unie een consistente strategie moet worden ontwikkeld, die stoelt op de in artikel 21 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) neergelegde doelstellingen en beginselen en die een duidelijke afbakening van de gemeenschappelijke buitenlandse en veiligheidsbelangen van de EU dient te bevatten; verzoekt de vicevoorzitter/hoge vertegenwoordiger volledig gebruik te maken van haar bevoegdheden om naleving van het GBVB te initiëren, implementeren en waarborgen en de relevante organen van het Parlement hier volledig bij te betrekken;
5. benadrukt dat de samenhang tussen de Europese Dienst voor extern optreden (EDEO), de Commissie en de lidstaten onder leiding van de VV/HV moet worden versterkt; dringt erop aan dat de synergieën tussen de EU en de nationale autoriteiten van de lidstaten worden verbeterd en dat de coördinatie tussen de verschillende institutionele actoren wordt versterkt zodat alle relevante instrumenten en beleidsmaatregelen beter worden geïntegreerd en de Unie ten aanzien van belangrijke politieke kwesties één enkele boodschap over het voetlicht

brengt; acht het van essentieel belang dat op alle niveaus wordt samengewerkt tussen de EDEO, de relevante organen en commissies van het Europees Parlement en de desbetreffende Commissiediensten om vorm te geven aan een strategische benadering ten aanzien van de buurlanden van de EU, kandidaat-lidstaten, mogelijke kandidaat-lidstaten en andere partnerlanden, alsmede ten aanzien van andere beleidsterreinen zoals de bevordering van mensenrechten en democratie, handel, ontwikkeling, energiezekerheid en justitie en binnenlandse zaken;

6. verwacht dat de EDEO door bevordering van nauwere coördinatie tussen het GBVB en overig extern beleid bijdraagt aan een versterking van de rol en de invloed van de EU op het wereldtoneel en de Unie in staat stelt haar belangen en waarden doeltreffender uit te dragen op een wijze die past bij haar huidige economische en handelspositie; dringt er bij de VV/HV op aan om binnen de EDEO de nodige coördinatiestructuren en -mechanismen op te zetten;
7. merkt evenwel op dat parallel aan de oprichting van de EDEO, de verwezenlijking van volledige samenhang en doelmatigheid van het gemeenschappelijk EU-beleid in de eerste plaats de politieke wil van de EU-lidstaten vereist om hun uiteenlopende opvattingen over belangrijke kwesties op het gebied van buitenlands beleid met elkaar in overeenstemming te brengen; acht het in dit verband van essentieel belang dat de EU-lidstaten niet alleen overeenstemming bereiken over een gemeenschappelijke strategie voor buitenlands en veiligheidsbeleid, maar er tevens voor zorgen dat hun nationale beleidsbeslissingen EU-standpunten ondersteunen;
8. betreurt dat bij verscheidene gelegenheden verklaringen van individuele of meerdere lidstaten een indruk van onenigheid hebben achtergelaten en het werk van de VV/HV aanmerkelijk hebben bemoeilijkt; verzoekt de lidstaten derhalve af te zien van dergelijke individuele en ongecoördineerde acties en verklaringen en bij te dragen aan een doelmatig en zichtbaar GBVB; verzoekt aan de andere kant de VV/HV om de standpunten van de EU duidelijk over het voetlicht te brengen, snel en zichtbaar te reageren en het GBVB een duidelijk en specifiek profiel te geven;
9. benadrukt dat de taak van de speciale vertegenwoordigers van de EU (SVEU's) globaal gesproken dient te bestaan uit de vertegenwoordiging en coördinatie van het beleid van de EU ten aanzien van regio's die voor de EU van specifiek strategisch of veiligheidsbelang zijn en waar de voortdurende aanwezigheid en zichtbaarheid van de EU zijn vereist; is van mening dat er tussen de SVEU's en de desbetreffende EDEO-afdelingen nauw moet worden samengewerkt en dat belangrijke thematische kwesties, die voorheen onder de verantwoordelijkheid van persoonlijke vertegenwoordigers vielen, opnieuw tegen het licht moeten worden gehouden en dat voorstellen moeten worden gedaan om deze rol over te dragen aan hoge EDEO-ambtenaren of SVEU's; acht het essentieel dat afbakening van de rol en de mandaten van SVEU's afhankelijk wordt gemaakt van voorafgaande raadpleging van het Parlement en dat, overeenkomstig artikel 36, lid 1, van het VEU, voorstellen worden gedaan met betrekking tot de procedures en mandaten van de briefings en verslagen die door de SVEU's ter beschikking moeten worden gesteld aan het Parlement;
10. brengt in herinnering dat het Parlement op grond van het Verdrag geraadpleegd dient te worden in aangelegenheden die het GBVB en het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid (GVDB) betreffen, dat zijn opvattingen naar behoren in aanmerking dienen te worden genomen en dat het aanbevelingen kan doen; roept de VV/HV op de

raadplegings- en verslagleggingstaken die tot dusver door de Commissie en de Raad op het gebied van extern optreden zijn verricht, te consolideren; verzoekt de Raad te kiezen voor een constructieve benadering in het bemiddelingscomité voor de externe bijstandsinstrumenten, met inbegrip van het stabiliteitsinstrument, door te erkennen dat het Europees Parlement het recht heeft democratisch toezicht uit te oefenen ten aanzien van de strategiedocumenten en meerjarige actieplannen, als vastgelegd in artikel 290 van het VWEU;

11. benadrukt dat het herziene Interinstitutioneel Akkoord van 2006 betreffende de begrotingsdiscipline en een goed financieel beheer voor meer transparantie in de begrotingsprocedure van het GBVB moet zorgen en oog moet hebben voor de informatiebehoeften van de begrotingsautoriteit, zodat deze geregeld en volledig wordt geïnformeerd inzake de achtergrond, de context en de financiële gevolgen van politieke besluiten op dit beleidsterrein; meent dat het Europees Parlement naar behoren moet worden geïnformeerd voordat mandaten en strategieën op GBVB-gebied worden vastgesteld; verwelkomt de steun die de VV/HV heeft betuigd aan het voorstel om alle belangrijke GVDB-missies afzonderlijk in de begroting te vermelden; maar is in dit verband van oordeel dat volledige transparantie en democratisch toezicht afzonderlijke begrotingslijnen voor elke afzonderlijke missie vereisen; benadrukt nogmaals dat om de democratische legitimiteit van het GBVB te vergroten, de bevoegde organen van het Parlement moeten worden geraadpleegd voordat GVDB-missies van start gaan, en dat zij op passende wijze controle moeten kunnen uitoefenen op met name missies die in het kader van het GBVB worden uitgevoerd; benadrukt dat ter naleving van de in het Verdrag van Lissabon opgenomen criteria van geloofwaardigheid en zelfdefiniëring, adequate begrotingsmiddelen moeten worden gereserveerd voor GBVB-doelstellingen;
12. is van mening dat naast regelmatige gezamenlijke raadplegingsbijeenkomsten over het GBVB extra vergaderingen moeten worden gehouden indien er behoefte bestaat aan het geven van informatie vooraf; stelt in dit verband voor dat de vergaderingen ook ten doel moeten hebben belangrijke strategische en politiek-militaire lessen te leren, teneinde de planning en het beheer van toekomstige missies te verbeteren en te anticiperen op toekomstige behoeften; herinnert er voorts aan dat het Parlement het recht heeft te worden geraadpleegd en dat het op passende wijze in kennis moet worden gesteld van dringende financieringsregelingen voor bepaalde initiatieven in het kader van het GBVB, overeenkomstig artikel 41, lid 3, van het VEU;
13. ondersteunt, in lijn met de tijdens het vierpartijenoverleg in Madrid bereikte overeenkomst over de oprichting en werking van de EDEO, en in overeenstemming met het Financieel Reglement zoals aangepast met betrekking tot de EDEO, de opname van begrotingsposten in de begroting 2011 voor de drie voornaamste missies die in het kader van het GBVB/GVDB worden uitgevoerd; gelooft dat een betere herkenbaarheid van missies bijdraagt aan de verbetering van zowel de transparantie als de verantwoordingsprocedures van het GBVB/GVDB en de belangen van de Europese Unie dient; benadrukt dat de herkenbaarheid van belangrijke GBVB/GVDB-missies niet ten koste mag gaan van informatie over en transparantie van kleinere en politiek minder opvallende missies;
14. beschouwt de nieuwe begrotingsnomenclatuur evenwel als een minimumvoorwaarde, en niet meer dan een eerste stap in de richting van een volledig gedetailleerde GBVB-begroting, die een compleet overzicht en de follow-up van de in het kader van dit beleid uitgevoerde missies mogelijk zou maken; is van mening dat een dergelijke nieuwe

nomenclatuur noch de onontbeerlijke flexibiliteit van de GBVB-begroting noch de beleidscontinuïteit met betrekking tot reeds in gang gezette missies, in gevaar brengt;

15. herinnert aan de geest van het VWEU, dat de medebeslissingsprocedure tot algemene procedure wil verheffen, hetgeen dienovereenkomstig leidt tot opheffing van specifieke clausules of procedures die krachtens het vorig verdrag en het Interinstitutioneel Akkoord op bepaalde beleidsonderdelen of -instrumenten van toepassing waren; bevestigt daarmee dat de bepalingen die flexibiliteit met betrekking tot de financiering van het GBVB beperken, nu geen enkele basis meer hebben; benadrukt, in lijn met het voorafgaande en teneinde de doeltreffendheid en de verantwoordingsprocedures van het GBVB te versterken, dat een nieuwe dialoogcultuur, wederzijds vertrouwen en uitwisseling van informatie nu eindelijk een vast onderdeel van de interinstitutionele betrekkingen moeten worden, zowel in de verkenningsfase als in de uitvoerings- en evaluatiefase;
16. benadrukt dat er, in het kader van toekomstige reflecties op het meerjarig financieel kader 2014-2020, een grondige analyse van de financiële behoeften van het GBVB op lange termijn moet plaatsvinden;
17. herhaalt zijn standpunt dat overeenkomstig artikel 218, lid 6, van het VWEU, raadpleging/goedkeuring van het Europees Parlement vereist is voor alle internationale overeenkomsten, inclusief de overeenkomsten die hoofdzakelijk betrekking hebben op het GBVB, met als enige uitzondering overeenkomsten die uitsluitend betrekking hebben op het GBVB; benadrukt dat het Parlement, overeenkomstig artikel 218, lid 10, van het VWEU, volledig moet worden geïnformeerd tijdens de begin-, onderhandelings- en eindfase van de procedure die uitmondt in de sluiting van internationale overeenkomsten; verwacht dat de VV/HV gedurende de gehele procedure alle relevante informatie over de onderhandelingen verstrekt, met inbegrip van onderhandelingsrichtsnoeren en ontwerp teksten voor onderhandelingen, en brengt in herinnering dat de VV/HV in de verklaring over politieke verantwoordingsplicht heeft toegezegd de bepalingen van de kaderovereenkomst inzake internationale overeenkomsten toe te passen op vertrouwelijke GBVB-documenten; roept op tot het vaststellen van een efficiënte werkwijze die recht doet aan zowel de bevoegdheden van het Parlement als de noodzakelijke mate van vertrouwelijkheid; meent dat een alomvattende overeenkomst tussen alle instellingen, die alle EU-organen omvat, noodzakelijk is om de toegang van de leden van het Parlement tot vertrouwelijke documenten te reguleren;
18. wijst op zijn uit het Verdrag voortvloeiende verplichting om samen met nationale parlementen te bepalen hoe een efficiënte en regelmatige interparlementaire samenwerking kan worden georganiseerd en bevorderd, met name op het gebied van het gemeenschappelijk buitenlands, veiligheids- en defensiebeleid; betreurt het feit dat er tot nu toe nog geen overeenstemming is over de wijze waarop dit doel verder moet worden nagestreefd; dringt erop aan dat zijn eigen vertegenwoordiging in enige nieuwe vorm van interparlementaire samenwerking een omvang moet hebben die overeenstemt met het bereik en het belang van zijn rol op het gebied van buitenlandse zaken, en herhaalt op grond hiervan bereid te zijn met nationale parlementen een akkoord te sluiten om de parlementaire dimensie van de Europese Unie als wereldspeler daadwerkelijk uit te breiden;

Voornaamste thematische GBVB-kwesties

19. benadrukt dat GVDB-activiteiten onderdeel moeten vormen van een alomvattend beleid dat is gericht op landen en regio's die met een crisis kampen, waar de waarden en strategische

belangen van de EU op het spel staan en waar GVDB-operaties een daadwerkelijk toegevoegde waarde opleveren door de bevordering van vrede, stabiliteit en de rechtsstaat; onderstreept voorts de noodzaak van een proces waarbij lering wordt getrokken uit opgedane ervaringen en waarbij nauwkeuriger wordt beoordeeld in hoeverre iedere operatie succesvol is uitgevoerd en wat de blijvende invloed ervan ter plaatse is;

20. verzoekt de vicevoorzitter/Hoge Vertegenwoordiger, de Raad en de lidstaten de onevenwichtigheid tussen de civiele en de militaire planningscapaciteit binnen de EDEO aan te pakken en meer personeel ter beschikking te stellen voor de aspecten justitie, civiele administratie, douane en bemiddeling, teneinde te waarborgen dat de GBVB-missies over passende en voldoende expertise kunnen beschikken;
21. benadrukt dat er behoefte is aan een optimale coördinatie tussen de EU-respons na rampen en andere EU-instrumenten – zoals civiele en/of militaire GVDB-missies – die reeds ter plaatse worden ingezet of die na een ramp in het leven kunnen worden geroepen; is van mening dat een te strikt onderscheid tussen militaire en civiele crisisbeheersingsoperaties in veel gevallen gebaseerd is op enigszins achterhaalde institutionele patronen en dat met civiel-militaire interactie beter gereageerd kan worden op de realiteit ter plaatse; benadrukt derhalve dat om tot de meest passende respons te komen de behoeften stelselmatig per geval moeten worden beoordeeld, aangezien bepaalde crisissituaties een combinatie van militaire en civiele instrumenten kunnen vereisen, gebaseerd op het verband tussen veiligheid en ontwikkeling;
22. beschouwt het als een strategische prioriteit van de EU om partnerschappen op het gebied van internationale crisisbeheersing te versterken en de dialoog met andere grote actoren – zoals de VN, de NAVO, de Afrikaanse Unie (AU), de OVSE en derde landen als de VS, Turkije, Noorwegen en Canada – te intensiveren, alsmede acties op elkaar af te stemmen, informatie uit te wisselen en middelen te delen met betrekking tot vredeshandhaving en -opbouw, met inbegrip van samenwerking op het gebied van crisisbeheersing en met name op het gebied van maritieme veiligheid en terrorismebestrijding in het kader van het internationaal recht;
23. benadrukt dat de oprichting van de EDEO de EU de unieke gelegenheid biedt om haar toezeggingen op het gebied van conflictpreventie en vredesopbouw na te komen, met bijzondere verwijzing naar het Gotenburg Programma, en de EU-capaciteit voor conflictpreventie verder uit te breiden als alternatief voor crisisbeheersing; benadrukt in dit verband dat het directoraat voor conflictpreventie en veiligheidsbeleid op gelijke voet moet worden geplaatst met andere directoraten door het adequaat toe te rusten voor beleidsprogrammering en door de betrekkingen met geografische departementen te versterken en formele betrekkingen aan te gaan met de relevante werkgroepen van de Raad; is van mening dat het huidige onderscheid tussen de crisisbeheersingsstructuur en het directoraat voor conflictpreventie en veiligheidsbeleid eveneens moet worden herzien;
24. waarschuwt voor het risico dat EU-lidstaten voor hun energievoorraden te afhankelijk worden van derde landen, hetgeen uiteindelijk de onafhankelijkheid van het buitenlands beleid van de EU zou kunnen ondermijnen; benadrukt in dit verband dat het concept van energiezekerheid fundamenteel verband houdt met de continuïteit van de energievoorziening; wijst derhalve nogmaals op de dringende noodzaak om de energieproblematiek aan te pakken door de bevordering van zowel hernieuwbare als binnenlandse energiebronnen, de voltooiing van een doelmatige interne energiemarkt, de

tenuitvoerlegging van een gemeenschappelijk Europees extern energiebeleid gebaseerd op een betere coördinatie van het beleid van de lidstaten op dit gebied, de diversificatie van energieleveranciers en de ondersteuning van strategische projecten voor energie-infrastructuur, zoals Nabucco of andere levensvatbare alternatieven voor de zuidelijke corridor; steunt een geïntegreerd en interoperabel Europees energienetwerk; betreurt dat de lidstaten actief betrokken zijn bij de ondersteuning van initiatieven die in feite concurreren met inspanningen die zijn gericht op de veiligstelling en diversificatie van energiebronnen;

25. is verheugd over het besluit van de Europese Raad om de Commissie te verzoeken uiterlijk in juni 2011 een mededeling in te dienen over de continuïteit van de energievoorziening en internationale samenwerking gericht op een verdere verbetering van de consistentie en coherentie in het buitenlandse optreden van de EU op energiegebied; verzoekt de VV/HV in dit verband vastberaden gevolg te geven aan de aanbevelingen van het Parlement voor de ontwikkeling van een coherent en gecoördineerd beleid, in het bijzonder door de cohesie van de EU te bevorderen in constructief overleg met de energieleveranciers, met name met Rusland, alsmede met doorvoerlanden; is van mening dat continuïteit van de energievoorziening volledig moet worden weerspiegeld in het nabuurschaps- en uitbreidingsbeleid van de EU, onder andere door middel van een politieke dialoog en praktische samenwerking met partners;
26. vestigt de aandacht op een nieuwe generatie veiligheidsproblemen en -risico's, zoals cyberaanvallen, sociale onrust, politieke opstanden, mondiale criminele netwerken en economische activiteiten die een bedreiging vormen voor de rechtsstaat en de beginselen van de democratie, en benadrukt dat het van belang is strategieën te formuleren om op deze ontwikkelingen te kunnen inspelen;
27. benadrukt de noodzaak van een gecoördineerde voorbereiding om onconventionele bedreigingen, zoals cyberbedreigingen, het hoofd te bieden; verzoekt de Commissie en de Raad een grondige analyse te maken van de bedreigingen en de behoeften op dit gebied met het oog op een multidimensionale en alomvattende Europese cyberveiligheidsstrategie die rampenplannen in geval van cyberaanvallen moet omvatten;
28. wijst erop dat in het Europees buitenlands beleid rekening moet worden gehouden met de externe dimensie van de Europese ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid; wijst opnieuw op het belang van een goed geregeld migratiebeheer; acht het van essentieel belang de medewerking van zowel landen van oorsprong als doorreislanden zeker te stellen en een gedegen coöperatieve opstelling in die landen te bevorderen door middel van een beleid op basis van positieve conditionaliteit;
29. onderstreept nogmaals dat de EU haar mondiale gezag op het gebied van klimaatbeleid moet versterken, en tot een verdere dialoog moet komen met andere belangrijke actoren, zoals de opkomende mogendheden (China, Brazilië, India), Rusland, de Verenigde Staten en ontwikkelingslanden, aangezien klimaatverandering is uitgegroeid tot een cruciale factor in de internationale betrekkingen;
30. is van mening dat om consistentie te bewerkstelligen met de door de EU zelf gehanteerde waarden, in het buitenlandse beleid en het externe optreden van de EU prioriteit moet worden gegeven aan de bevordering van democratie, de rechtsstaat, goed bestuur en rechtvaardige samenlevingen, aangezien een op regels gebaseerde democratische samenleving de basis vormt voor de handhaving van mensenrechten, evenals voor de bevordering van stabiliteit; herhaalt derhalve zijn standpunt dat mensenrechten binnen het

buitenlands beleid van de EU een centrale plaats moeten innemen; gelooft dat de nieuwe institutionele structuur van de EU, en met name de EDEO en zijn speciaal voor dit aandachtsgebied opgezette afdeling, gelegenheid biedt om de coherentie en effectiviteit van de EU op dit terrein te versterken; dringt er bij de VV/HV op aan door middel van bilaterale betrekkingen met derde landen en actieve deelname aan internationale fora, proactief te streven naar eerbiediging van de mensenrechten in derde landen, zich uit te spreken tegen mensenrechtenschendingen en niet te schromen passende maatregelen te nemen indien de mensenrechten worden geschonden; dringt er, gezien het groeiend aantal ernstige schendingen van de vrijheid van overtuiging, bij de Commissie op aan een grondige evaluatie uit te voeren en de vrijheid van overtuiging een belangrijke plaats te geven binnen het mensenrechtenbeleid van de EU;

31. beschouwt de kwestie van de wereldwijde vrijheid van godsdienst en overtuiging - met name die van Christenen, vervolgte of bedreigde minderheden en religieuze dissidenten - en de interreligieuze dialoog als een nieuw sleutelthema voor het GBVB; benadrukt dat de vrijheid van godsdienst en overtuiging een fundamenteel mensenrecht is, terwijl interreligieuze dialoog een instrument vormt om discriminatie op grond van religie te bestrijden, hetgeen bijdraagt aan politieke en maatschappelijke stabiliteit; verzoekt de VV/HV derhalve met spoed een EU-strategie te ontwikkelen voor de handhaving van het mensenrecht op vrijheid van godsdienst en overtuiging; verzoekt haar tevens binnen het Directoraat mensenrechten van de EDEO een permanente capaciteit te creëren teneinde de situatie met betrekking tot gouvernementele of maatschappelijke restricties van de vrijheid van godsdienst en overtuiging en aanverwante rechten te volgen;
32. dringt er bij de VV/HV op aan te waarborgen dat het beleid en het optreden in het kader van het GBVB volledig uitvoering geven aan resolutie 1325 (2000) van de VN-Veiligheidsraad over vrouwen, vrede en veiligheid, waarin wordt opgeroepen vrouwen een rol te laten spelen bij alle aspecten en op alle niveaus van conflictoplossing; dringt er tevens op aan dat in het GBVB-beleid rekening wordt gehouden met resolutie 1820 (2008) van de VN-Veiligheidsraad over seksueel geweld in conflict- en postconflictsituaties, alsmede met de latere resoluties van de VN-Veiligheidsraad 1888 (2009), 1889 (2009) en 1960 (2010), die voortbouwen op eerdergenoemde resoluties; dringt er bij de VV/HV, de EU-lidstaten en de leiders van GVDB-missies op aan om samenwerking en overleg met plaatselijke vrouwenorganisaties tot een standaardelement van elke GVDB-missie te maken; constateert met spijt dat er binnen de EDEO tot op heden slechts één vrouw is benoemd op een leidinggevende positie en dat slechts één van de speciale vertegenwoordigers van de EU vrouw is;

Voornaamste geografische prioriteiten van het GBVB

Multilaterale diplomatie, internationale organisaties

33. benadrukt dat effectief multilateralisme de doorslaggevende strategische prioriteit voor de Unie dient te zijn en dat de EU in dit verband het voortouw moet nemen in de internationale samenwerking, internationale consensus moet helpen bewerkstelligen en wereldwijde maatregelen moet bevorderen; onderstreept dat het dringend noodzakelijk is een oplossing te zoeken voor mondiale vraagstukken die de burgers van de EU zorgen baren, zoals terrorismebestrijding, georganiseerde misdaad, pandemieën en klimaatverandering, cyberveiligheid, de waarborging van de verwezenlijking van de millenniumontwikkelingsdoelstellingen en de uitbanning van armoede, de waarborging van

energiezekerheid, non-proliferatie van massavernietigingswapens, vreedzame conflictoplossing en ontwapening, migratiebeheer en de bevordering van de mensenrechten en burgerlijke vrijheden; vraagt aandacht voor de noodzaak beter toezicht te houden op de besteding van EU-middelen, overeenkomstig speciaal verslag nr. 15/2009 van de Europese Rekenkamer;

34. Is verheugd over de goedkeuring op 3 mei 2011 van de resolutie van de Algemene Vergadering van de VN betreffende de deelname van de EU aan de werkzaamheden van de VN, hetgeen rekening houdt met de institutionele veranderingen ingevolge het Verdrag van Lissabon en de EU-vertegenwoordigers in staat stelt de EU-standpunten tijdig en doeltreffend in de VN te presenteren en te bevorderen; acht het van essentieel belang in gesprek te treden met de strategische partners van de EU om tot oplossingen te komen voor grote regionale en mondiale problemen; doet voorts de aanbeveling strategische partnerschappen van een multilaterale dimensie te voorzien door mondiale vraagstukken op de agenda's te plaatsen van haar bilaterale en multilaterale topconferenties; vraagt Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk om er als permanente leden van de Veiligheidsraad van de VN (VNVR) en overeenkomstig artikel 34, lid 2, van het VEU, op aan te dringen dat de VV/HV wordt uitgenodigd het standpunt van de Unie uiteen te zetten, wanneer de Unie een gemeenschappelijk standpunt heeft bepaald over een onderwerp op de agenda van de VNVR; is van mening dat de Europese Unie als zodanig moet worden vertegenwoordigd bij multilaterale financiële organisaties, met name bij het Internationaal Monetair Fonds en de Wereldbank, zonder afbreuk te doen aan de vertegenwoordiging van de lidstaten;
35. is van mening dat de EU de goedkeuring van het nieuwe strategisch concept van de NAVO moet aangrijpen om haar partnerschap met de NAVO aanzienlijk te versterken, terwijl zij tegelijkertijd het buitenlands en defensiebeleid van de EU ontwikkelt; verwelkomt in dit verband de concrete voorstellen van de VV/HV aan de secretaris-generaal van de NAVO die erop zijn gericht betrekkingen op organisatieniveau tot stand te brengen; benadrukt dat de EU het grotendeels met de NAVO eens is wat betreft de door de haar in het nieuwe strategisch concept gedefinieerde bedreigingen van de veiligheid; wijst op de noodzaak pragmatische oplossingen te vinden voor bestaande problemen; dringt er in dit verband bij de EU op aan haar invloed aan te wenden voor een succesvolle afronding van het lopende proces voor een alomvattende oplossing van de Cyprus-kwestie, waarmee alle geschilpunten tussen Cyprus en Turkije die nauwere samenwerking tussen de EU en de NAVO belemmeren, zouden moeten worden weggenomen;
36. vindt het van belang dat huidige troepenmachten en capaciteiten die beide organisaties in grote mate met elkaar delen zo efficiënt mogelijk worden gebruikt en dat wordt gezorgd voor optimale omstandigheden om de veiligheid van Europese troepen en civiele medewerkers te garanderen; roept de NAVO op af te zien van de ontwikkeling van een vermogen voor civiele crisisbeheersing die de EU-structuren en -vermogens zou dupliceren; roept op tot een coherente strategie inzake de non-proliferatie van kernwapens en nucleaire ontwapening in het kader van de samenwerking tussen de EU en de NAVO en overeenkomstig het in de verklaring naar aanleiding van de NPV-toetsingsconferentie 2010 genoemde actieplan; spoort zowel de NAVO als Rusland aan om te werken aan stabielere betrekkingen gebaseerd op wederzijds vertrouwen;
37. erkent dat de OVSE versterking behoeft en dat haar waarden moeten worden herbevestigd; is er stellig van overtuigd dat de EU een effectieve bijdrage dient te leveren aan de taak om de OVSE te versterken, onder andere door erop toe te zien dat dit proces niet resulteert in de

verzwakking van een van de drie dimensies van deze organisatie (de politiek-militaire dimensie, de economische en milieudimensie, en de humanitaire dimensie); onderstreept dat de EU tevens de aandacht moet vestigen op de noodzaak om het Corfu-proces voort te zetten en om regelmatig bijeenkomsten op hoog niveau te houden om zo politieke ruggensteun te geven aan de activiteiten van de OVSE en de zichtbaarheid hiervan te vergroten;

38. erkent de groeiende internationale status en het belang van het Noordpoolgebied en pleit voor een sociaal, ecologisch en economisch duurzaam EU-beleid voor het Noordpoolgebied, waarbij rekening wordt gehouden met de rechten van lokale en inheemse volken; beschouwt de Arctische Raad, het beleid inzake de noordelijke dimensie en de Raad voor het Europees-Arctische Barents-zee-gebied als belangrijkste gremia voor samenwerking inzake het Noordpoolgebied en steunt de ambitie van de EU om permanent waarnemer in de Arctische Raad te worden; benadrukt dat er in de EDEO een afdeling Arctische zaken moet worden opgezet;

Trans-Atlantische betrekkingen

39. betuigt opnieuw zijn loyaliteit aan het trans-Atlantisch partnerschap als belangrijk onderdeel en een van de voornaamste pijlers van het externe optreden van de EU; dringt er voorts bij de EU op aan opnieuw te bevestigen dat zij zich blijft inzetten voor het trans-Atlantische partnerschap met de VS en de doelstelling van een onbelemmerde trans-Atlantische markt, die de basis zou moeten verschaffen voor een versterkt trans-Atlantisch partnerschap; spoort de VV/VH aan zich in te zetten voor een betere coördinatie en hechtere samenwerking tussen de EU en haar trouwste bondgenoot, de VS; dringt er tevens op aan dat de EU optreedt als een coherente, actieve, gelijkwaardige, maar tevens autonome partner van de VS bij de versterking van onder andere de mondiale veiligheid en stabiliteit, de bevordering van vrede en de eerbiediging van mensenrechten; pleit voorts voor een gezamenlijke aanpak van mondiale uitdagingen zoals nucleaire proliferatie, terrorisme, klimaatverandering en energiezekerheid, alsmede voor een gezamenlijke benadering van mondiaal bestuur door internationale instellingen te ondersteunen en te hervormen, en door de eerbiediging van het internationaal recht en de vreedzame oplossing van conflicten te bevorderen; roept de VV/HV op nauw samen te werken en synergieën te ontwikkelen met de VS teneinde stabiliteit en veiligheid op het Europese continent en overal ter wereld te waarborgen, onder meer op basis van de wenselijkheid samen te werken met relevante actoren zoals Rusland, China, India en Turkije, en met het oog op stabiliteit in het Midden-Oosten in ruimere zin, Iran, Afghanistan en Pakistan;
40. dringt aan op de ontwikkeling van een alomvattende strategie van de EU en de VS voor de verbetering van de veiligheidssituatie in het Midden-Oosten in ruimere zin, Iran, Afghanistan en Pakistan, waarbij wordt samengewerkt met Turkije, Rusland en China;

Westelijke Balkan

41. bevestigt dat alle landen van de Westelijke Balkan perspectief hebben op lidmaatschap van de EU en onderstreept het belang van een onophoudelijke toewijding aan het **uitbreidingsproces**, zowel van de landen in deze regio als van de EU; herinnert eraan dat het vooruitzicht op uitbreiding van de EU een belangrijke stimulans is voor de voortzetting van politieke en economische hervormingen in de landen van de Westelijke Balkan, en dat het bijdraagt aan daadwerkelijke stabiliteit en ontwikkeling in de regio;

42. erkent dat alle landen in de regio voortgang hebben geboekt op hun weg naar de EU; wijst er evenwel op dat in sommige landen de verdere vooruitgang op het gebied van integratie in de EU wordt belemmerd door politieke instabiliteit en institutionele tekortkomingen in combinatie met onopgeloste bilaterale geschillen; benadrukt dat de Unie een duidelijke en gemeenschappelijke visie op de regio nodig heeft; verzoekt de VV/HV en de Commissie om zich actief in te spannen voor de oplossing van hardnekkige problemen;
43. merkt op dat de situatie in Kosovo stabiel en vreedzaam, doch kwetsbaar blijft; is bezorgd over de ernstige problemen en de inbreuken op de kieswet die zich tijdens de recente verkiezingen in verschillende gemeenten hebben voorgedaan, en dringt er bij de EU op aan de situatie op het gebied van democratie in Kosovo nauwlettend te volgen; dringt er bij alle betrokkenen op aan maatregelen te nemen om de democratische rechten en levensomstandigheden voor alle mensen in Kosovo te verbeteren en benadrukt het belang van hervorming van het kiesstelsel en van eerlijke verkiezingen als onderdeel van de voortgaande overgang naar democratie in Kosovo; roept politici in Kosovo op de grondwet te eerbiedigen; verzoekt de nieuwe regering en het parlement van Kosovo de procedures voor toekomstige verkiezingen te verbeteren, teneinde de democratische rechten van alle burgers van Kosovo te waarborgen en de vooruitzichten van het land op het gebied van Europese integratie te verbeteren; is zich bewust van het feit dat niet alle lidstaten de onafhankelijkheid van Kosovo hebben erkend;
44. verwelkomt de dialoog tussen Kosovo en Servië en benadrukt dat beide landen kunnen bijdragen aan stabiliteit in niet alleen Kosovo, maar in de gehele regio en dat zij de situatie van alle mensen in Kosovo kunnen helpen verbeteren; staat er volledig achter dat de in Kosovo opgezette rechtsstaatmissie EULEX het probleem aanpakt van vermiste personen ten gevolge van het Kosovo-conflict, en het onderzoek naar georganiseerde criminaliteit en vervolging van betrokken criminelen ter hand neemt, met name in antwoord op de beschuldigingen van onmenselijke behandeling en orgaanhandel tijdens en direct na het conflict; dringt aan op een grondig onderzoek door EULEX naar al deze beschuldigingen en op eerlijke processen voor degenen die uiteindelijk verantwoordelijk worden bevonden; wijst er opnieuw op dat EULEX de lokale overheid moet ondersteunen en bijstaan bij goed bestuur en dat moet worden gewaarborgd dat de missie effectief kan functioneren op het gehele grondgebied van Kosovo, onder andere door de activiteiten in het noorden van het land op te voeren; dringt er bij de Commissie op aan de visumdialog met de autoriteiten in Pristina onverwijld op gang te brengen, teneinde de routekaart voor visumliberalisering vast te stellen;
45. roept de VV/HV en de Commissie op de dialoog met de politieke leiders in Bosnië-Herzegovina na de verkiezingen te intensiveren teneinde het land en zijn bevolking te helpen de weg van integratie in de EU te blijven bewandelen; is van oordeel dat Bosnië-Herzegovina slechts beperkte vooruitgang heeft geboekt met hervormingen op het gebied van het EU-integratieproces en dat de gangbare etnische en entiteitsagenda's een belemmering kunnen vormen voor de vervulling van de voorwaarden voor het lidmaatschap van de EU en de NAVO;
46. is ernstig verontrust over het voortdurende binnenlandse conflict in Albanië en dringt er bij de regering en de oppositie op aan zich te onthouden van geweld en een nieuwe dialoog op gang te brengen om het conflict te beëindigen en tot een duurzaam compromis te komen; verwelkomt in dit verband het gezamenlijk initiatief van de VV/HV en de commissaris voor Uitbreiding en nabuurschapsbeleid;

Oostelijk Partnerschap

47. moedigt de VV/HV en de Commissie aan zich te blijven inzetten voor het Oostelijk Partnerschap met onze Oost-Europese buurlanden met het oog op hun politieke associatie en economische integratie, ook op energiegebied, op basis van gedeelde Europese waarden en binnen een kader van voorwaarden en stimulansen die bedoeld zijn om aan te zetten tot hervormingen; herinnert eraan dat onopgeloste conflicten in de regio de betrokken partijen gevangen houden in een situatie waarin duurzame vrede geen kans maakt; verzoekt de betrokken partijen te streven naar een vreedzame oplossing voor de lange termijn; benadrukt dat het belangrijk is dat bij de lopende onderhandelingen met de landen van het Oostelijk Partnerschap over een associatieovereenkomst rekening wordt gehouden met de internationale normen op gebied van mensenrechten; dringt aan op initiatieven en activiteiten die de regionale samenwerking in de zuidelijke Kaukasus kunnen versterken en bevorderen;
48. hoopt dat het hervormingsproces van het Europees nabuurschapsbeleid waartoe de Commissie de aanzet heeft gegeven, zal leiden tot een nieuwe strategische visie en een gedifferentieerde aanpak binnen dit beleid van de verschillende aandachtsgebieden, toegesneden op de verscheidenheid van belangen, uitdagingen en regionale bedreigingen binnen de Unie;
49. bevestigt nogmaals het belang van een coherente benadering ten aanzien van de regionale samenwerkingsprocessen door middel van het operationeel maken van de door de EU voorgestelde initiatieven en instrumenten met betrekking tot haar oostelijke buurlanden (Europees partnerschap, Synergie van het Zwarte-Zeegebied/EU-strategie voor de Zwarte Zee, enz.); is van mening dat het met het oog op een efficiënter gebruik van middelen en het boeken van concrete resultaten noodzakelijk is om ervoor te zorgen dat de voorgestelde initiatieven elkaar aanvullen en elkaar niet overlappen, met name op projectniveau;
50. veroordeelt de harde repressie door het regime van de Wit-Russische president Loekasjenko van oppositieleiden, journalisten en vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld na de presidentsverkiezingen van 19 december 2010, en dringt aan op de onmiddellijke vrijlating van al degenen die zijn gearresteerd en op intrekking van alle aanklachten; verwelkomt het besluit van de Raad van 31 januari 2011 om een visumverbod in te stellen en de financiële middelen van 157 Wit-Russische functionarissen te bevriezen; is van mening dat de sancties tegen de regeringsfunctionarissen van Wit-Rusland gehandhaafd dienen te blijven totdat alle politieke gevangenen uit Wit-Russische gevangenis zijn vrijgelaten; is verheugd over de resultaten van de internationale donorconferentie "Solidariteit met Wit-Rusland" van 2 februari 2011, als onderdeel waarvan de EU 17,3 miljoen EUR heeft toegezegd voor acties ter ondersteuning van het maatschappelijk middenveld, in het bijzonder studenten en de onafhankelijke media; is van mening dat de Commissie zich moet inzetten om de contacten van mens tot mens tussen de EU en Wit-Rusland te verbeteren; moedigt de lidstaten die nog geen unilaterale stappen hebben genomen om de afgifte van visa voor kort verblijf te vergemakkelijken en de prijs hiervoor te verlagen, met name wat betreft Schengenvisa, aan dit te doen, aangezien deze visa van groot belang zijn voor de samenleving in bredere zin, voor studenten en voor andere jonge mensen; wijst erop dat het belangrijk is dat Wit-Rusland niet geïsoleerd raakt, met name ten opzichte van de bestaande regionale structuren;
51. pleit voor de spoedige oprichting van de Parlementaire Vergadering voor het oostelijke

nabuurschap (EURONEST), zonder deelname van het Wit-Russische parlement, waarbij nadruk moet worden gelegd op de rol van de vergadering bij de versterking van democratie en democratische instellingen, alsook op het belang ervan voor de versterking van de parlementaire dimensie van het partnerschap;

52. betreurt het ontbreken van enige substantiële vooruitgang met betrekking tot de oplossing van de vastgelopen conflicten in de zuidelijke Kaukasus; benadrukt dat dit een struikelblok vormt voor de ontwikkeling van een daadwerkelijke multilaterale en regionale dimensie van het Oostelijk Partnerschap; verwacht van de EDEO grotere betrokkenheid bij de regio en dringt aan op een proactievere rol van de dienst om de dialoog tussen de partijen te bevorderen, vertrouwenscheppende maatregelen te ontwikkelen en contacten tussen mensen onderling aan te moedigen, om op deze wijze de weg vrij te maken voor een duurzame regeling;
53. onderstreept het belang van een actievere rol van de EU bij het oplossen van de vastgelopen conflicten in Transnistrië en de zuidelijke Kaukasus;
54. spreekt zijn waardering en steun uit voor de toezegging van de autoriteiten van de Republiek Moldavië om de betrekkingen met de Europese Unie te versterken ten aanzien van de sluiting van de associatieovereenkomst, de totstandbrenging van een dialoog over visumliberalisering en de aanvang van onderhandelingen over een vrijhandelsovereenkomst;

Strategie van de Europese Unie voor de Zwarte zee

55. dringt er bij de Commissie op aan de tenuitvoerlegging van de projecten in het kader van de Synergie van het Zwarte-Zeegebied te versnellen en deze kwestie op de agenda van de EDEO te houden;
56. benadrukt de betekenis van het Zwarte-Zeegebied binnen het Oostelijk Partnerschap en is van mening dat in dit verband een grotere betrokkenheid van de Europese Unie noodzakelijk is;

Centraal-Azië

57. erkent de grote mogelijkheden voor de ontwikkeling van een strategische samenwerking tussen de EU en Centraal-Azië, gezien de geopolitieke ligging van de regio; en roept op tot een nauwere samenwerking bij het aanpakken van gemeenschappelijke veiligheidsproblemen en op het gebied van politieke, economische en energievraagstukken; benadrukt de dringende noodzaak om kwesties inzake watermanagement op regionaal niveau aan te pakken, teneinde een algemene duurzame ontwikkeling te bevorderen, de menselijke veiligheid te vergroten, goede nabuurschapsbetrekkingen te stimuleren en conflicten te voorkomen;

Rusland

58. verzoekt de VV/HV zorg te dragen voor een coherente benadering van de EU ten aanzien van Rusland, met inbegrip van de onderhandelingen over een nieuwe overeenkomst tussen de EU en Rusland; roept haar op te waarborgen dat versterking van de rechtsstaat, met inbegrip van het internationaal recht, de beginselen van wederkerigheid en transparantie, evenals steun voor de waarden van pluralistische democratie en eerbiediging van de

mensenrechten, de kern zullen vormen van een nieuwe alomvattende overeenkomst; benadrukt dat toezeggingen met betrekking tot de verbetering van de mensenrechtensituatie in Rusland en met betrekking tot corruptiebestrijding, met name binnen de rechterlijke macht, een integraal onderdeel van deze nieuwe overeenkomst moeten vormen; verwacht een gestage vooruitgang van de huidige onderhandelingen;

59. benadrukt dat versterking van de rechtsstaat op alle terreinen van het Russische openbare leven, met inbegrip van de economie, de samenleving als geheel ten goede zou komen; dringt aan op de intensivering van de mensenrechtendialoog tussen de EU en Rusland teneinde positieve veranderingen van de mensenrechtensituatie in Rusland te bevorderen; dringt aan op maatregelen en uitvoering van initiatieven waarmee de contacten tussen het maatschappelijk middenveld in de Europese Unie en in Rusland kunnen worden verbeterd en waarmee het Russisch maatschappelijk middenveld kan worden versterkt; benadrukt het belang van het Partnerschap voor modernisering in deze context; onderstreept tegelijkertijd de behoefte aan een met nieuw elan bezielde partnerschap met Rusland, gebaseerd op wederzijds respect en wederkerigheid, met betrekking tot de vraagstukken van terrorismebestrijding, energiezekerheid en energievoorziening, klimaatverandering, ontwapening, conflictpreventie en non-proliferatie van kernwapens, alsook met betrekking tot Iran, Afghanistan en het Midden-Oosten, met het oog op de versterking van de mondiale veiligheid en stabiliteit;
60. verzoekt de VV/HV de gesprekken met Rusland te intensiveren teneinde de onvoorwaardelijke vervulling en tenuitvoerlegging te waarborgen van alle bepalingen van het zespuntenplan uit 2008 tussen Rusland, de Europese Unie en Georgië, en zich tevens in te zetten voor een definitieve oplossing van dit conflict waarbij de territoriale integriteit van Georgië wordt geëerbiedigd; is van mening dat Rusland in het bijzonder de Waarnemingsmissie van de Europese Unie (ECMM) in Abchazië en Zuid-Ossetië volledige, onbeperkte toegang moet garanderen; onderstreept de noodzaak om stabiliteit te brengen in de bovengenoemde regio's van Georgië;

Turkije

61. benadrukt dat de EU en Turkije inzake hun toekomstige betrekkingen een strategische langetermijnbenadering moeten hanteren; verwelkomt de verklaring van de Raad van 14 december 2010 waarin wordt opgeroepen tot intensievere samenwerking inzake kwesties van wederzijds belang op het gebied van veiligheid en buitenlands beleid; is van mening dat het steeds actievere buitenlands beleid van Ankara nieuwe uitdagingen en kansen biedt voor het GBVB; dringt er bij de VV/HV op aan een geïstitutionaliseerde dialoog met Turkije aan te gaan over belangrijke strategische kwesties - zoals het energiebeleid, de stabiliteit op de Westelijke Balkan en de Kaukasus, het kernprogramma van Iran en de voortgaande democratische bewustwording in het Midden-Oosten - om doelstellingen aldus beter op elkaar af te stemmen en een nieuwe dynamiek in de bilaterale betrekkingen te bewerkstelligen; benadrukt echter dat een dergelijke dialoog het toetredingsproces van Turkije niet kan vervangen maar moet aanvullen en versterken;
62. betreurt de feitelijke stagnatie van het toetredingsproces van Turkije; herinnert eraan dat alle lidstaten van de EU en Turkije een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben als het erom gaat de obstakels op het pad van Turkije naar het lidmaatschap van de EU te overwinnen; waarschuwt voor ernstige problemen op de lange termijn indien de relatie tussen de EU en Turkije niet wordt gestabiliseerd en indien de EU en de NAVO nog langer worden

belemmerd in hun streven naar nauwere onderlinge samenwerking; hoopt in ieder geval dat Turkije zijn modernisering langs Europese lijnen voortzet;

Het Midden-Oosten en het Middellandse Zeegebied

63. steunt de hervatting van de rechtstreekse vredesbesprekingen tussen Israël en de Palestijnse Autoriteit (PA) en benadrukt de noodzaak van betekenisvolle onderhandelingen die binnen een beperkt tijds kader en in een klimaat van wederzijds vertrouwen worden gevoerd, een klimaat dat slechts kan bestaan indien het beleid van voortzetting van de bouw van nederzettingen onmiddellijk door Israël wordt beëindigd; brengt in herinnering dat de EU de grootste donor van de PA en de voornaamste handelspartner van Israël is, en er dus rechtstreeks belang bij heeft beide partijen te overreden om de fundamentele kwesties die een oplossing behoeven zo snel mogelijk aan te pakken (vluchtelingen, grenzen en status van Jeruzalem), en tevens belang heeft bij een levensvatbare Palestijnse staat die in vrede samenleeft met de staat Israël; benadrukt dat er een tweestatenoplossing moet komen en erkent het recht van beide partijen om in veiligheid, welvaart en vrede naast elkaar te leven; verwelkomt derhalve de conclusies van de Raad over het vredesproces in het Midden-Oosten van 13 december 2010 en de verklaring dat de EU de partijen wil helpen dit doel te bereiken;
64. dringt er overeenkomstig de conclusies van de Raad van 12 december 2009 bij de EU op aan om een zwaardere politieke rol op zich te nemen die aansluit bij haar financiële betrokkenheid in de regio; is ervan overtuigd dat er een dringende noodzaak bestaat om het EU-beleid voor het Midden-Oosten grondig te herzien, zodat de EU met behulp van efficiënte diplomatieke instrumenten een beslissende en coherente politieke rol kan spelen ten behoeve van vrede en veiligheid in deze naburige regio die voor de EU van cruciaal strategisch belang is; verzoekt de VV/HV een nieuwe Europese strategie voor de regio te presenteren waarin de belangen, doelstellingen en beschikbare middelen van de EU uiteen worden gezet, en die is gericht op de bevordering van de democratie en de rechtsstaat in de regio waarbij de middelen in de eerste plaats voor de versterking van het maatschappelijk middenveld worden ingezet;
65. is ernstig verontrust over het gebruik van geweld tegen bewoners van Camp Ashraf in Irak, waarbij doden zijn gevallen, en betreurt de sterfgevallen; roept de Iraakse regering op zich te onthouden van geweld en de mensenrechten van de bewoners van het kamp te eerbiedigen; roept op tot een onafhankelijk onderzoek, waarbij vrije toegang tot Camp Ashraf wordt verleend, zodat de situatie ter plaatse grondig beoordeeld kan worden; maant alle partijen tot kalmte en roept op tot het vinden van een vreedzame en blijvende oplossing van deze kwestie;
66. betuigt zijn solidariteit met de burgers in de zuidelijke buurlanden die strijden voor democratie, vrijheid en sociale rechtvaardigheid; roept de EU op om op ondubbelzinnige wijze en onverwijld steun te bieden aan de nieuwe aspiraties op het gebied van democratie, vrijheid en sociale rechtvaardigheid; blijft bezorgd over het ontbreken in het Middellandse Zeebeleid van de EU van een duidelijke strategische langetermijnvisie voor vooruitgang en ontwikkeling in de regio; dringt aan op verduidelijking en verbetering van de grondgedachte, de doelstellingen en de werkmethoden van de Unie voor het Middellandse-Zeegebied; is derhalve van mening dat de strategie van de EU ten aanzien van het Middellandse Zeegebied dringend opnieuw overwogen en herzien moet worden en onderstreept in dit verband dat de strategische herziening van het ENB de nieuwe

ontwikkelingen in de regio volledig in aanmerking moet nemen en weerspiegelen en de aanzet moet geven tot een politieke dialoog met de zuidelijke buurlanden van de EU; dringt er voorts op aan de opzet van de Unie voor het Middellandse te herzien zodat zij actief en doeltreffend kan bijdragen aan democratische, duurzame en rechtvaardige samenlevingen in de gehele regio; onderstreept het belang van de participatie van vrouwen bij de overgang naar democratie en bij institutionele hervormingen; benadrukt nogmaals dat versterking van de democratie, de rechtsstaat, goed bestuur, corruptiebestrijding en de eerbiediging van mensenrechten en fundamentele vrijheden essentiële elementen zijn van deze dialoog;

67. herinnert aan zijn rol in de EU-begrotingsprocedure en wijst met klem op de noodzaak toe te zien op de democratische legitimiteit van de Unie voor het Middellandse, te waarborgen dat beslissingen op transparante wijze worden genomen en dat het Europees Parlement, de Parlementaire Vergadering van de Unie voor het Middellandse en de nationale parlementen bij het besluitvormingsproces worden betrokken;
68. volgt de situatie in Tunesië, Egypte en andere landen in de regio nauwlettend; ondersteunt de legitieme aspiraties van de bevolking met betrekking tot democratie, vrijheid en sociale rechtvaardigheid; dringt er bij de EU op aan een partnerschap te ontwikkelen dat is gebaseerd op wederzijds belang en dat zich richt op werkgelegenheid, onderwijs en opleiding teneinde de huidige sociale en economische crisis in deze landen te helpen bestrijden en passende assistentie te verlenen die nodig kan zijn ter ondersteuning van de voortgaande politieke hervormingen en de sociale en economische ontwikkeling; onderstreept dat het van groot belang is ondersteuning te verlenen aan de opbouw van institutionele capaciteit, een onafhankelijk rechtssysteem, de versterking van organisaties van het maatschappelijk middenveld en de vorming van pluralistische politieke partijen binnen een seculier systeem; verwelkomt het referendum over de constitutionele hervormingen in Egypte; spoort de Egyptische autoriteiten aan de herziening van de grondwet en de kieswet voort te zetten met het oog op vrije en eerlijke verkiezingen;
69. betreurt het ontbreken van een coherente benadering van de EU-lidstaten ten aanzien van de situatie in Libië, hetgeen de ruimte voor veelomvattende GBVB-acties door de VV/HV met betrekking tot deze kwestie beperkt; verwelkomt evenwel het besluit van de Raad om een militaire operatie van de Europese Unie op te zetten ter ondersteuning van humanitaire hulpverlening in antwoord op de situatie in Libië, de zogeheten EUFOR Libië-operatie;
70. benadrukt dat er ogenblikkelijk een einde moet komen aan de gewelddadige repressie van vreedzame demonstranten in Syrië, waarbij vele doden zijn gevallen en honderden personen zijn gearresteerd; roept de president en de regering van Syrië ertoe op gehoor te geven aan de legitieme oproep van het Syrische volk door een werkelijke nationale dialoog te starten gericht op het doorvoeren van de noodzakelijke politieke, economische en sociale hervormingen, en een einde te maken aan het beleid van onderdrukking van de politieke oppositie, het maatschappelijk middenveld en mensenrechtenactivisten; verwelkomt de resolutie van de Mensenrechtenraad van de VN waarin het geweld van de Syrische regering tegen vreedzame demonstranten wordt veroordeeld, alsmede het sturen van een onderzoeksmissie naar Syrië door de Hoge Commissaris van de VN voor de mensenrechten; verzoekt de EU en haar lidstaten bij hun bilaterale betrekkingen met Syrië ten volle rekening te houden met de gebeurtenissen die momenteel in het land plaatsvinden, onder meer door verdere onderhandelingen over de associatieovereenkomst EU-Syrië en de herziening van de samenwerking met Syrische autoriteiten in het kader van het ENPI op te schorten, en zware en gerichte sancties tegen het Syrische regime te overwegen met als doel

het bewerkstelligen van een wijziging van het Syrische beleid;

71. dringt er bij de autoriteiten van Bahrein en Jemen op aan af te zien van het gebruik van geweld tegen betogers en hun recht op vrijheid van vergadering en meningsuiting te eerbiedigen; onderstreept dat degenen die verantwoordelijk zijn voor het vallen van doden en gewonden zo snel mogelijk ter verantwoording worden geroepen en voor de rechter worden gebracht, ofwel voor nationale rechtbanken, ofwel voor het Internationale Strafhof te Den Haag; dringt er bij de Europese Unie en haar lidstaten op aan de vreedzame democratische aspiraties van de bevolking van Bahrein en Jemen te steunen, hun beleid ten aanzien van deze landen te herzien, de EU-gedragscode betreffende wapenuitvoer na te leven en zich gereed te houden om bij eventuele serieuze toezeggingen van de nationale autoriteiten hulp te bieden bij de uitvoering van concrete politieke, economische en sociale hervormingsagenda's in deze landen; is uitermate bezorgd over de evolutie van de toestand in Bahrein en met name de terdoodveroordeling van vier betogers op 28 april 2011; vraagt de VV/HV druk uit te oefenen op de autoriteiten van Bahrein om een moratorium op executies in te stellen en om te zorgen voor eerlijke processen met een gepaste rechtsbijstand en met het recht beroep in te stellen;
72. spreekt opnieuw zijn volledige steun uit voor het speciaal tribunaal voor Libanon, als een bij resolutie 1757 van de VN-veiligheidsraad ingestelde onafhankelijke rechtbank die volgens de hoogste normen van rechtspleging te werk gaat; bevestigt opnieuw zijn krachtige steun voor de soevereiniteit, eenheid en territoriale integriteit van Libanon en voor de volledige functionering van alle Libanese instellingen; benadrukt dat interne stabiliteit en eerbiediging van het internationaal recht volledig verenigbaar zijn; roept alle politieke krachten in Libanon op om een open en constructieve dialoog te blijven voeren om het welzijn, de welvaart en de veiligheid van alle Libanese burgers te bevorderen; prijst de cruciale rol van de Interimvredesmacht van de Verenigde Naties in Libanon (UNIFIL) en dringt aan op tenuitvoerlegging van alle bepalingen van Resolutie 1701 van de VN-Veiligheidsraad;

Azië

73. onderstreept dat iedere mogelijke oplossing op de lange termijn voor de Afghaanse crisis dient uit te gaan van de belangen van de Afghaanse burgers voor wat betreft hun binnenlandse veiligheid, civiele bescherming en sociaaleconomische ontwikkeling, en concrete maatregelen moet bevatten om armoede en discriminatie van vrouwen uit te roeien en de eerbiediging van mensenrechten en de rechtsstaat te verbeteren, en eveneens moet voorzien in verzoeningsmechanismen, de beëindiging van de opiumproductie, krachtige inspanningen voor de opbouw van de staat, de integratie van Afghanistan in de internationale gemeenschap en de verdrijving van Al Qaeda uit het land; benadrukt dat Afghanistan moet beschikken over een politiemacht die in staat is een minimumnorm van veiligheid te waarborgen, zodat vervolgens de buitenlandse militaire troepen uit het land kunnen worden teruggetrokken; herhaalt zijn standpunt dat een betekenisvolle betrokkenheid van de EU en de internationale gemeenschap in zijn geheel in Afghanistan gericht zou moeten zijn op hulp aan de Afghanen bij de opbouw van hun eigen staat, met sterkere democratische instellingen die in staat zijn de bevolking te vertegenwoordigen, op waarborging van de rechtsstaat, vrede, territoriale integriteit en duurzame sociale en economische ontwikkeling, en op verbetering van de levensomstandigheden voor alle burgers en met name vrouwen en kinderen, waarbij de historische, religieuze, spirituele en culturele tradities van alle etnische en religieuze gemeenschappen van het land moeten

worden geëerbiedigd; wijst voorts op het belang van steun voor het maatschappelijk middenveld, de opbouw van democratische instellingen, bijvoorbeeld door opleiding van de veiligheidstroepen en de rechterlijke macht, en ondersteuning van onafhankelijke media, ngo's en parlementaire controle;

74. benadrukt opnieuw de cruciale rol van Pakistan in de regio en wijst er eens te meer op dat een stabiel, seculier en wettig Pakistan van vitaal belang is voor stabiliteit in Afghanistan en de gehele regio; onderstreept bovendien de mogelijke rol die Pakistan kan spelen in het Afgaanse vredesproces; ondertreft dat Pakistan niet als toevluchtsoord voor Al Qaida en de Taliban mag dienen; erkent dat de verwoestende overstromingen van augustus 2010 een tegenslag zijn geweest voor de nieuwe regering van Pakistan, die een begin had gemaakt met de aanpak van talloze uitdagingen; spoort de Raad en de Commissie aan om, samen met de internationale gemeenschap in ruimere zin, met een krachtig solidariteitsbetoon en concrete hulp tegemoet te komen aan de dringende behoefte van Pakistan aan wederopbouw en herstel in de nasleep van de overstromingen en om de ambities van het land om een sterke en welvarende samenleving op te bouwen, te ondersteunen; verwelkomt de inspanningen van de EU, en moedigt verdere inspanningen aan, om enerzijds de politieke steun voor intensivering van de opbouw van instellingen en capaciteit in Pakistan te versterken en anderzijds de democratische instellingen van Pakistan te helpen bij de bestrijding van extremisme, in het bijzonder door te streven naar afschaffing van de blasfemiewetgeving en door het maatschappelijk middenveld in Pakistan te ondersteunen; dringt er bij Pakistan op aan onmiddellijk toe te treden tot het non-proliferatieverdrag en volledig samen te werken met de Internationale Organisatie voor Atoomenergie bij de openbaarmaking van het nucleaire arsenaal en de nucleaire faciliteiten van Pakistan;
75. geeft zijn volledige steun aan het vaste voornemen van de E3+3 (de vijf permanente leden van de VN-Veiligheidsraad en Duitsland) via onderhandelingen te komen tot een snelle oplossing voor de Iraanse nucleaire kwestie, teneinde de internationale gemeenschap het vertrouwen terug te geven dat het nucleaire programma van Iran van vreedzame aard is, overeenkomstig het basisbeginsel van het non-proliferatieverdrag; steunt de duale benadering van de Raad die erop is gericht een diplomatieke oplossing te vinden, aangezien dat de enige haalbare optie is om de nucleaire kwestie in Iran te beantwoorden; betreurt dat resolutie 1929(2010) van de VN-veiligheidsraad waarmee een vierde ronde van sancties tegen Iran werd geïntroduceerd vanwege zijn nucleaire programma en de aanvullende restrictieve maatregelen die door de EU, de VS, Japan, Canada en Australië zijn aangekondigd, onontkoombaar waren geworden wegens de weigering van Iran volledig mee te werken met de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (IAEA) ten aanzien van de doelstellingen van zijn nucleaire programma; benadrukt dat een eventuele oplossing voor de nucleaire kwestie niet ten koste mag gaan van de EU-steun voor het Iraanse maatschappelijk middenveld en zijn terechte aanspraken op universele mensenrechten en werkelijk democratische verkiezingen;
76. spreekt zijn krachtige veroordeling uit over de aanhoudende provocerende, ophitsende en antisemitische retoriek van de president van Iran die heeft opgeroepen Israël "van de kaart te vegen", en betreurt in het bijzonder de geuite dreigementen aangaande het bestaan van de staat Israël zelf; is uiterst bezorgd over het exponentieel stijgende aantal executies in Iran die neerkomen op buitengerechtelijke staatsmoorden, aangezien enige vorm van behoorlijk proces ontbreekt, alsmede over de voortdurende systematische onderdrukking van burgers die streven naar meer vrijheid en democratie; onderstreept dat officiële onderlinge contacten tussen de delegaties van het Europees Parlement en de Majlis ook zouden moeten worden

gebruikt om mensenrechtenkwesities aan te kaarten, zouden moeten worden gekoppeld aan de voorwaarde politieke gevangenen en mensenrechtenactivisten vrijelijk te kunnen bezoeken, terwijl de afgevaardigden eveneens in de gelegenheid zouden moeten worden gesteld om in alle vrijheid een breed scala aan politieke standpunten uit te wisselen; verzoekt de VV/HV voorbereidingen te treffen om opnieuw een EU-delegatie in Iran te vestigen om het mogelijk te maken de situatie ter plaatse vanuit een EU-perspectief te volgen; dringt er bij het Iraanse regime op aan zich te onthouden van inmenging in interne zaken van Irak;

77. uit zijn voldoening over de intensivering van de sectorale dialogen met China en roept op tot gezamenlijke en eensgezinde inspanningen met betrekking tot de controversiële kwesties die tijdens de recente Top EU-China aan de orde zijn gesteld; verwelkomt de voortgang met betrekking tot een beter economisch en justitieel bestuur; is diep verontrust over de aanhoudende ernstige en stelselmatige mensenrechtenschendingen in het land, onder andere ten aanzien van de rechten van minderheden en in het bijzonder die van Tibetanen, Oeigoeren en Mongolen, en verzoekt de VV/HV de dialoog over de mensenrechten te intensiveren en ervoor te zorgen dat de mensenrechten een permanent agendapunt vormen;
78. wijst erop dat de betrekkingen met Japan ingrijpend zullen worden beïnvloed door de verschrikkelijke aardbeving, de tsunami en de hierop volgende nucleaire catastrofe die het land hebben getroffen, en verwacht van de EU dat zij solidariteit toont en steun biedt teneinde de Japanse autoriteiten te helpen deze ramp het hoofd te bieden; is van mening dat juist na de recente rampzalige gebeurtenissen de betrekkingen van de EU met Japan, een land dat net als de EU hecht aan democratische waarden en mensenrechten, uiterst belangrijk blijven, zowel in economische zin als met betrekking tot samenwerking in multinationale fora; benadrukt dat de huidige concentratie op China niet ten koste mag gaan van de noodzakelijke inspanningen om de samenwerking met Japan te intensiveren en de resterende obstakels voor economische vervlechting weg te nemen;
79. verwelkomt de stappen die door de partijen aan beide zijden van de Straat van Taiwan zijn gezet en die hebben geleid tot de ondertekening van circa 15 overeenkomsten, met inbegrip van de kaderovereenkomst voor economische samenwerking (ECFA) en een overeenkomst over intellectuele-eigendomsrechten, in juni 2010; spreekt, aangezien de uitbreiding van economische betrekkingen tussen China en Taiwan in het belang van beide landen en van de EU is, zijn krachtige steun uit voor versterking van de economische banden tussen de EU en Taiwan en de ondertekening van een economische samenwerkingsovereenkomst tussen de EU en Taiwan; spreekt nogmaals zijn steun uit voor de betekenisvolle deelname van Taiwan als waarnemer in relevante internationale organisaties en activiteiten, zoals het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (UNFCCC), de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) en de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (ICAO); prijst het besluit van de EU om Taiwanese burgers een visumvrijstelling te verlenen, hetgeen zal bijdragen aan de versterking van handels- en investeringsbetrekkingen tussen de EU en Taiwan, alsook aan contacten tussen mensen onderling;
80. geeft zich rekenschap van het enorme belang van India als opkomende regionale economische mogendheid en als een belangrijke democratische partner voor Europa; prijst de samenwerking van India met de EU, met name in Afghanistan en bij operatie Atalanta; roept op tot nauwere samenwerking bij vraagstukken op het gebied van nucleaire ontwapening, klimaatverandering, mondiaal economisch bestuur en de bevordering van democratie, de rechtsstaat en mensenrechten; spreekt zijn zorg uit over de onder druk

staande burgerlijke vrijheden en mensenrechten in Jammu en Kashmir en over het voortbestaan van culturele discriminatie op grond van kaste; verwacht dat het strategisch partnerschap met India zich zal ontwikkelen in overeenstemming met het gemeenschappelijk actieplan, zodat het concrete resultaten oplevert; ziet uit naar de spoedige sluiting en ondertekening van een vrijhandelsovereenkomst, maar onderstreept tegelijkertijd dat de huidige onderhandelingen over een dergelijke overeenkomst onder geen beding een belemmering mogen vormen voor de inspanningen om de armoede in India terug te dringen;

Afrika

81. spreekt zijn krachtige steun en bemoediging uit voor de partnerschappen met de Afrikaanse Unie (AU) en andere Afrikaanse regionale organisaties ten aanzien van de aanpak van stabiliteits- en veiligheidsproblemen op het Afrikaans continent en de bewerkstelling van vooruitgang op andere belangrijke gebieden, zoals democratisch bestuur en mensenrechten, klimaatverandering en de verwezenlijking van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling; is van mening dat het proces van voortschrijdende verantwoordelijkheid en zelfstandigheid van de AU met betrekking tot veiligheids- en stabiliteitsvraagstukken op het Afrikaans continent, met name wat betreft vredeshandhavingsmissies, vereist dat de opbouw van de institutionele structuur en de besluitvormingsprocessen binnen de AU worden geconsolideerd en dat de EU de AU in dit verband bijstand verleent;
82. betuigt zijn instemming met het besluit een alomvattende EU-strategie voor de Hoorn van Afrika uit te stippelen, door te helpen bij het opnieuw opbouwen van staatsinstellingen in Somalië, door menselijke veiligheid te koppelen aan ontwikkeling, de rechtsstaat, eerbiediging van de mensenrechten en de rechten van de vrouw, en die aldus alle EU-instrumenten omvat, teneinde oplossingen te bieden voor de lange termijn;
83. verwelkomt de bereidwilligheid van de EU om de vreedzame tenuitvoerlegging van het alomvattend vredesakkoord in Sudan te ondersteunen en toe te werken naar regionale stabiliteit voor de lange termijn; benadrukt tegelijkertijd dat er hernieuwde pogingen dienen te worden gedaan om een einde te maken aan de onveilige situatie en een duurzame vredesregeling tot stand te brengen voor Darfur; is van mening dat de aanstaande onafhankelijkheid van Zuid-Sudan gevolgen heeft voor de stabiliteit van cultureel verdeelde staten en uitdagingen oplevert waarop de VV/HV moet zijn voorbereid; feliciteert het Sudanese volk met het soepele verloop van het referendum in Zuid-Sudan, zoals bevestigd door de verkiezingswaarnemingsmissie van de EU; dringt er bij de EU op aan om ondersteuning te blijven verlenen aan de inspanningen van de partijen om vooruitgang te boeken in de nog hangende zaken in het kader van de algehele vredesregeling, met bijzondere aandacht voor de situatie van vluchtelingen en repatrianten, en zich te bezinnen op maatregelen die nodig zijn om de duurzaamheid van de noord-zuid-betrekkingen na het referendum te waarborgen;
84. herinnert eraan dat Alassane Ouattara de enige legitieme winnaar is van de presidentsverkiezingen die op 28 november 2010 in Ivoorkust zijn gehouden, en dat de verkiezingsresultaten niet kunnen worden aangevochten; neemt kennis van de arrestatie van de zittende leider Laurent Gbagbo en hoopt dat zij bijdraagt aan een beëindiging van het geweld; dringt er bij alle politieke en militaire krachten in het land op aan de wil van de Ivoirse kiezers te eerbiedigen en onverwijd te zorgen voor een vreedzame overdracht van de macht, en roept in dit verband op tot het herstel van recht en orde; verzoekt de EU

president Ouattara volledig te steunen bij inspanningen die zijn gericht op verzoening, herstel en ontwikkeling, en op de bevordering van welvaart en stabiliteit voor de Ivoriaanse bevolking;

85. is van mening dat de EU een alomvattende strategie voor de veiligheid en stabiliteit in de Sahel-regio moet hanteren; benadrukt nogmaals dat terrorisme en grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit (drugs, wapens, sigaretten, mensensmokkel) een ernstige bedreiging vormen, niet alleen voor de landen van de regio, maar ook rechtstreeks voor de Europese Unie; acht het noodzakelijk dat de EU landen in de regio ondersteunt bij de ontwikkeling van beleid en instrumenten om deze toenemende veiligheidsdreigingen aan te pakken middels de inzet van alle relevante EU-instrumenten om hardnekkige conflicten zoals het conflict inzake de westelijke Sahara op te lossen en democratische hervormingen in alle landen van de regio te bevorderen, armoede uit te bannen, duurzame ontwikkeling te waarborgen, aan klimaatverandering gerelateerde problemen in de regio aan te pakken, zuid-zuid en zuid-noord migratiestromen te beheren en democratie, de rechtsstaat, mensenrechten, de opbouw van institutionele structuren (met name voor de veiligheidssector) en de bestrijding van georganiseerde criminaliteit te waarborgen; meent dat tevens een proces van consensusvorming tussen de landen van de regio in gang moet worden gezet, in samenwerking met en onder toenemende verantwoordelijkheid van de AU;
86. verwelkomt het besluit van de Raad met betrekking tot Zimbabwe om de beperkende maatregelen tegen bepaalde politici, functionarissen en bedrijven die het regime van Mugabe in het zadel houden te verlengen; betreurt dat er nog geen toereikende democratische verandering heeft plaatsgevonden en dringt er in het bijzonder bij de SADC-landen op aan te helpen waarborgen dat in Zimbabwe snel vrije en eerlijke verkiezingen onder internationaal toezicht worden gehouden en dat op korte termijn de weg wordt bereid voor een soepele machtsoverdracht;
87. spreekt zijn zorg uit over de beëindiging van de GVDB-missie in Guinee-Bissau in september 2010 en dringt er bij de Raad en de VV/HV op aan zich te bezinnen op nieuwe manieren om de georganiseerde misdaad in Guinee-Bissau te bestrijden, en het land ervoor te behoeden eveneens een "narco-staat" te worden;

Latijns-Amerika

88. verwelkomt de afronding van de onderhandelingen over de associatieovereenkomst met Midden-Amerika en over de meerpartijenovereenkomst inzake handel met Peru en Colombia; benadrukt niettemin dat de EU prioriteit moet blijven geven aan regionale integratieprocessen in Latijns-Amerika; merkt met voldoening op dat de onderhandelingen over de associatieovereenkomst met Mercosur zijn hervat en dringt aan op snelle afronding ervan;
89. begroet met instemming de positieve resultaten van de in Madrid gehouden EU-LAC-Top en onderstreept de noodzaak toe te zien op de tenuitvoerlegging van het actieplan van Madrid; wijst opnieuw op de noodzaak een Europees-Latijns-Amerikaans handvest voor vrede en veiligheid aan te nemen dat, op basis van het Handvest van de Verenigde Naties en desbetreffende internationale wetgeving, strategieën en richtsnoeren bevat voor een gezamenlijk politiek en veiligheidsoptreden om gemeenschappelijke dreigingen en uitdagingen het hoofd te bieden;

90. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de Raad, de Commissie, de regeringen en parlementen van de EU-lidstaten, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, de secretaris-generaal van de NAVO, de voorzitter van de Parlementaire Vergadering van de NAVO, de fungerend voorzitter van de OVSE, de voorzitter van de Parlementaire Assemblee van de OVSE, de voorzitter van het Comité van ministers van de Raad van Europa en de voorzitter van de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa.